

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่สมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการสั่งให้ข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๗ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ข้อ ๔ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานทางการแพทย์ที่ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ว่าข้าราชการผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสม่ำเสมอ หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยโรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการ ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุตแทนตามมาตรา ๕๗ (๑) และ (๓)

หากไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจน แต่มีพฤติการณ์เป็นที่ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสม่ำเสมอหรือเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. ว่าด้วยโรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หากผลการสอบข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้น ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดจะสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ จะต้องยื่นคำขอและรายละเอียดตามแบบคำขอท้ายข้อบังคับนี้โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาไปตามลำดับ จนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุญาต และมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๒) ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอก่อนไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

หากไม่ยื่นคำขอตามแบบคำขอ ให้ทำเป็นหนังสือโดยให้มีรายละเอียดตามแบบคำขอ ความในข้อนี้มิใช่บังคับกับข้าราชการผู้จะไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้เนิ่นเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๖ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกรณีสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการตามข้อ ๕ ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุญาตได้เท่าที่จำเป็นโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและผลประโยชน์ของทางราชการ หากมีผลกระทบต่อจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือข้าราชการผู้นั้นอยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการขาดใช้ทุนหรือปฏิบัติราชการตามข้อผูกพันกับทางราชการจะไม่อนุญาตก็ได้

ข้อ ๗ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดขาดสัญชาติไทย หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๓)

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๘ เมื่อศาลสั่งให้ข้าราชการผู้ใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือศาลพิพากษาให้ข้าราชการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๓)

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา

ข้อ ๙ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวน เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ให้อธิการบดีโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๕)

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๖) เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

ข้อ ๑๑ เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๕๗ (๘)

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาล

ข้อ ๑๒ เมื่ออธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แล้ว ให้นำรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามข้อบังคับนี้ จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีการตีความ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

อำนาจ ปะติเส

(นายอำนาจ ปะติเส)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม